

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2018, č. j. 31 A 92/2018 – 28,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil u Krajského soudu v Brně žalobami proti rozhodnutím téhož soudu ze dne 25. 4. 2018, č. j. 62 A 156/2017-19, ze dne 25. 4. 2018, č. j. 37 Co 107/2017-153, ze dne 10. 4. 2018, č. j. 70 Co 64/2018-152, ze dne 11. 5. 2018, č. j. 12 Co 176/2016-120, ze dne 26. 4. 2018, č. j. 31 A 326/2017-22, ze dne 24. 5. 2018, č. j. 29 A 57/2018-28, ze dne 11. 5. 2018, č. j. 19 Co 30/2018-51, ze dne 11. 5. 2018, č. j. 19 Co 29/2018-35, ze dne 27. 6. 2018, č. j. 31 A 61/2018-27, a ze dne 27. 6. 2018, č. j. 31 A 54/2018 - 6. Krajský soud usnesením ze dne 26. 9. 2018, č. j. 31 A 92/2018 - 28, spojil tyto žaloby vedené pod sp. zn. 31 A 92/2018, sp. zn. 31 A 94/2018, sp. zn. 31 A 95/2018, sp. zn. 31 A 98/2018, sp. zn. 31 A 107/2018, sp. zn. 31 A 108/2018, sp. zn. 31 A 110/2018, sp. zn. 31 A 111/2018, sp. zn. 31 A 114/2018 a sp. zn. 31 A 115/2018, ke společnému projednání a odmítl je. Stěžovatel podal obsahově totožné kasační stížnosti směřující proti v záhlaví uvedenému usnesení a proti neexistujícím usnesením v každé další věci vedené pod výše vyjmenovanými sp. zn. Nicméně jak již bylo uvedeno, vyjmenované věci krajský soud spojil ke společnému projednání a rozhodl o nich jedním, v záhlaví uvedeným usnesením, všechna stěžovatelova podání tedy směřují proti tomuto jednomu usnesení a jedná se o jednu kasační stížnost.

[2] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je nepřipustná. Rozhodnutí soudů vydaná v soudním řízení nejsou rozhodnutími správních orgánů v oblasti veřejné správy, a proto nemohou být přezkoumávána ve správním soudnictví (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 10 As 95/2017 - 10, ze dne 11. 4. 2017, č. j. 4 As 72/2017 - 10, ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 125/2017 - 11).

[3] Vzhledem k těmto skutečnostem Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[4] S ohledem na nepřipustnost podaného návrhu se Nejvyšší správní soud nezabýval namítanou podjatostí soudců Krajského soudu v Brně ani nečinil žádné další procesní kroky (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2017, č. j. 8 As 1/2017 - 10, ze dne 26. 1. 2017, č. j. 8 As 7/2017 - 8, ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 As 126/2017 - 9 atp.). Nutno dodat, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci, resp. v jeho rozhodování, což je stěžovateli známo i z dřívějších rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (viz např. usnesení ze dne 17. 7. 2014, č. j. Nao 232/2014 - 18, nebo ze dne 21. 10. 2014, č. j. 8 As 136/2014 - 67).

[5] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu